

Riu avall, a peu o en bici

Les vies blaves guanyen protagonisme com a zones de lleure en un entorn natural privilegiat

DANIEL ROMANÍ Barcelona 31/03/2018 21:25

Riu avall, a peu o en bici / PONÇ FELIU

“Bosc d’alta muntanya, mediterranis, caducifolis..., conreus, pastures, horta, llocs urbans, deveses, fruiterars, arrossars, aiguamolls... La diversitat de paisatges per on passes seguint el riu Ter, des del naixement fins a la desembocadura, és espectacular”, diu Ponç Feliu, biòleg, gran aficionat al ciclisme i a l’ornitologia. Gràcies a la gran diversitat d’hàbitats que hi ha al llarg del recorregut s’hi veuen una munió d’ocells. “En un mateix dia, si fas tota la ruta, pots veure el trençalòs o la llucareta, a l’alta muntanya, i el flamenc o el corriol camanegre, a la desembocadura”, diu Feliu, que ha fet la Ruta del Ter sencera, en un sol dia, quatre vegades. “Tot fent el recorregut dels 200 quilòmetres que hi ha entre el naixement del Ter i la seva desembocadura s’hi poden veure més de 100 espècies d’ocells en un sol dia”, detalla Ponç Feliu, que actualment dirigeix el Consorci del Ter.

Un altre dels al·licients de fer aquest recorregut és l'abundància d'elements de patrimoni cultural vinculats a l'aigua que acull: safareigs, rescloses, ponts, sèquies, canals, fàbriques de riu, antigues colònies industrials... A més, es passa pel Museu del Ter (a Manlleu), per La Blava -la fàbrica de filatura on va treballar la família de Miquel Martí i Pol (a Roda de Ter)-, per un tram de la via verda de la Ruta del Ferro -el comprès entre Sant Joan de les Abadesses i Ripoll-, i un altre de la Ruta del Carrilet -entre el Pasteral i Girona.

A la ruta hi ha força zones obagues... i algunes pujades!, sobretot quan passa pels embassaments de Sau i de Susqueda (els pantans no tenen desnivell, esclar, però es fa impossible vorejar-los arran d'aigua). "La Ruta del Ter va ser creada fa uns deu anys pel Consorci del Ter per promoure el coneixement del territori fluvial, des del seu naixement, a Ulldeter, fins a la seva desembocadura a la Gola, a l'Estartit. Es pot fer en bicicleta (208 quilòmetres) o a peu (225 quilòmetres). El motiu pel qual és més curta en bici que caminant és que hi ha trams en què la bici no pot anar totalment arran de riu, que en uns quants llocs serpenteja -el caminant sí que pot seguir-los-, i també que cal restar-ne el primer tram, entre Ulldeter i Vallter 2000, que només es pot fer a peu", explica Feliu, que revela que "la major part de ciclistes que fan aquesta ruta van molt ben equipats; jo vaig més precari, amb el meu *cavall de ferro* pesant, una BTT Scott força vella, amb una alforja al darrere, on carrego prismàtics, un xic de menjar, roba, eines, manxa, claus Allen, càmera de recanvi i alguna peça de roba d'abric".

Cada any, a principis de juliol, s'organitza una pedalada cicloturista de cap a cap del Ter. Primer era anomenada Repte del Ter. Ara du el nom de Ter Bike Experience. Quina mania a titular les curses -i no només les curses- en anglès! Però, esclar, aquesta cursa desemboca en un càmping i per això, entre altres motius, en cada edició s'hi apunten uns quants estrangers. I ha passat a ser internacional.

Les vies blaves guanyen terreny a Catalunya com a lloc ideal per on caminar, o senzillament passejar, o recórrer en bici. Tenen l'atractiu que travessen un

“La ruta pel costat del Danubi la pots fer tan llarga com vulguis. Pots fer 2.800 km, des que neix a Donaueschingen fins que desemboca al mar Negre”, explica Núria Costa, apassionada del cicloturisme i l’excursionisme. “És ideal per fer en grup o en família de vacances. Nosaltres vam trobar un avi alemany que la feia de cap a cap. Ens va dir que havia calculat fer-la en sis setmanes”, afegeix. “Només teníem una setmana i mitja. Vam fer uns 450 quilòmetres tota la família, dos fills adolescents, i el meu marit i jo. Hi hem de tornar!”

“La ruta està superindicada; és impossible perdre’s”, diu Costa. Passa per grans extensions de camps de panotxes i pobles molt endreçats, i és de poc pendent, esclar: gairebé tot és una baixada suau. “Sembla que l’aigua no corri, però segur que té un corrent important”, remarca. Això permet fer molts quilòmetres cada dia. Ara bé, hi ha un tram d’un congost amb força pujades que es fa feixuc, i gairebé tothom per evitar-lo agafa un vaixell que va de l’abadia de Weltenburg (proveu-ne la cervesa!) fins a Kelheim; després ja vas directe a Ratisbona, gran ciutat universitària, elegant, medieval, amb edificis i una catedral memorables”, explica. “La tornada amb tren és més caòtica”, revela Núria Costa. “Em sembla que no compten gaire els bitllets per a cada bicicleta... Quan la vam fer, hi havia *overbooking!*”

ENLLAÇ WEB: https://www.ara.cat/estils_i_gent/Riu-avall-peu-bici_0_1988801122.html